

OM DE ȘTIINȚĂ ÎN UMBRA ANILOR CE AU TRECURT...

Conf. univ., dr. **Elena BELINSCHI**,
Universitatea de Stat „Alec Russo” din Bălți

Cu prilejul conferinței dedicate comemorării profesorului bălțean **Mircea Ioniță**, fiecare din cei care l-au avut coleg de breaslă păstrează câteva constante ca puncte de reper din viața Dumnealui printre care și aceea de doctor în filologie franceză, filolog care a căutat, fără preget, să-și servească Catedra, Institutul în care a activat pe măsura puterilor sale și chiar dincolo de ele.

Din activitatea pedagogică și științifică a dlui M. Ioniță au rămas urme, bătătorite mai apoi de atâtea generații de studenți-absolvenți ai Facultății Limbi Străine, de masterați și doctoranzi care îi urmează și azi ideile (un caz interesant: un lingvist, profesor universitar de la Iași, îmi povestea că o absolventă bălțeană, pe nume Rodica, venită la ei să ia masteratul, de fiecare dată, își expunea notițele într-un mod sigur, calm și logic, semănându-i grozav de mult, coordonatorului ei științific, prof. M. Ioniță. După atâția ani de practică profesorală, Domnia sa a putut transmite altor generații bucuria cunoașterii unei limbi europene, a selectat din atâtea promoții cadre tinere la catedră și la studii în continuare. Pe noi ne-a impresionat dorința-i de a face bine întotdeauna și talentu-i de a căpăta succes în știința filologică.

Mă gândesc uneori că și locul de trai spune ceva: din acea casă a lectorului de pe strada Păcii, unde și d-lui locuia cu soția Irina și copiii, vin primii ani de activitate ai profesorului la care adăuga și un credo: să fie în jur *pace* (și la serviciu, și-n familie, și între colegi, și-ntre vecini pe strada Păcii).

Acest filolog de la o catedră-soră este prezent în memoriile ce le păstrez de prin anii 60-70. Împreună ascultam cursurile de lingvistică, matematică, teoria relativității, matematica superioară pentru începători, organizate la Bălți de către prof. Rajmund Piotrowski și de lectorul catedrei de matematică A. Meilihzon.

Personalitate de pe atunci recunoscută în lumea Lingvisticii generale, acumulînd experiența diferitor simpozioane, conferințe din Centrele de

știință (St-Petersburg, Riga, Moskova, Minsk, Kiev...), șeful de catedră Mircea Ioniță a demonstrat că și la Bălți e posibil a aduna filologi. Prin 80, la noi s-au desfășurat lucrările Conferinței republicane, la care au participat circa 40 de lingviști - delegați și invitați ai institutelor, universităților din întreaga ex-Uniune. Deși veneau, după aceasta, scrisori de mulțumire (de la dr. Arhipov Igor din Leningrad; Suhih Stanislav, dr. docent, catedra Filologie germană, Universitatea de Stat din Krasnodar; din Vilnus, Tașkent etc.) la adresa organizatorului – dl. M. Ioniță, găsea de cuviință să ni le citească și nouă, dar nu l-am surprins, ferita sfintului! niciodată orgolios sau îngîmfat de succesul ce-l avea.

Mă bucură și gestul grupului managerial de azi, gest prin care se face ca acest nume să rămînă în lingvistică și să afle lumea că mulți urmași posedă din acea avere științifică ce-i aparține lingvistului M. Ioniță.

În semn de mare și meritată cinstire, cei care l-au audiat, i-au urmat calea, l-au avut în preajmă, astăzi îl vor primi printre ei cu titlul de *Om de știință, om de omenie, posesor de cumsecădenie*.

Mircea Ioniță rămîne „e’xcellent lingviste” al Nordului basarabean, iar prietenii, precum și specialiștii, știindu-l o dată, vor să rămînă cu amintirile despre el, amintiri prin care (vorba lui D. Matcovschi) ”Ne unește-o carte./ Ce-a rămas pe masă” (mă gîndesc la cărțile profesorului), dar spre regret, „Ne desparte o moarte./ Crudă, ca minciuna”.